

Vad eländet beror på

Publicerad här den 29 augusti 2016

MARIA JARLSDOTTER TWITTRADE frågan vem man ska skylla på. Det här är ett försök att svara på den: När pedagogiken har nått höjder finns reaktionen där, och knuffar ned den igen. Reaktionen i gestalt av okunniga amatörer, trångsynta bakåtsträvare och giriga egenintressen.

Comenius på 1600-talet, Rousseau på 1700-talet, Herbart och Pestalozzi på 1800-talet, Dewey och Freinet på 1900-talet. Alla utgick de från eleverna och deras behov. Alla fick de erfara hur det de byggt upp revs ned igen.

Detta är också vad som har hänt i vår tid. Den goda skola för alla som var på väg i vårt land med läroplanen för grundskolan 1980 kom att motarbetas. Ängsliga och reaktionära krafter i Kunskapsrörelsen ville inte veta av en skola med eleven i centrum. Näringslivet med OECD i spetsen och den politiska högern drev igenom en mål- och resultatnriktning av skolan och en valfrihetsskola där privata intressen kunde berika sig på det allmännas bekostnad.

Den skolminister som tillsattes saknade erfarenhet av och grundläggande kunskaper om skolarbetet. Han blev ett lätt byte för lobbyisterna för olika egenintressen i skolan. Det var deras intressen som styrde de beslut om skolan som han i rask takt fattade. Eleverna hade inga lobbyister som talade för dem. Till dem lyssnade han inte. Detta trots att man enligt Barnkonventionen har skyldighet att låta elevernas tankar, känslor och behov styra besluten om skolan. Det fattades därför många dåliga beslut om skolan.

Dessa beslut har bidragit till att många elever nu varken lär sig bra eller mår bra i skolan. De har inte fått de förutsättningar de behöver.